

hvervelse af dansk Statsborgerret, skal betragtes, som om de endnu paa det afgørende Tidspunkt havde været i Besiddelse af tysk Statsborgerret. Derimod kan saadanne Personer ikke optere for Tyskland.

Under Forhandlingerne om denne Overenskomst har man paa begge Sider bestræbt sig for i størst mulig Udstrækning at udelukke Tilfælde af dobbelt Statsborgerret eller af Hjemløshed. Artikel 1, 2det Stykke, bestemmer saaledes udtrykkelig, at Personer, som enten i Henhold til Versaillestraktatens Artikel 112 eller ved Option i Medfør af samme Traktats Artikel 113 erhverver Statsborgerret i den ene af Staterne, derved samtidig mister Statsborgerretten i den anden Stat. Denne samme Grundsætning maa ogsaa være gældende for alle de i Overenskomsten omhandlede Tilfælde, der ikke allerede udtrykkelig er nævnt i Versaillestraktaten. Endvidere bestemmer Overenskomstens Artikel 13, at saafremt en Person hverken af den ene eller den anden Stat anerkendes som Statsborger, kan enhver af de kontraherende Parter forlange, at Tilfældet skal ordnes af en blandet Kommission, der sammensættes af to Statsborgere fra hver af de kontraherende Parter, og saafremt denne Kommission ikke kan blive enig, træffes Afgørelsen af en neutral Opmand, som den svenske Regering i paakommende Tilfælde vil blive anmodet om at udnævne. Bestemmelserne i Artikel 13 gælder foreløbig i 5 Aar fra den Dag, Overenskomsten træder i Kraft, og kan derefter opsiges med et Aars Varsel.

I Henhold til Overenskomst vedrørende Forsorgen for Krigsinvalid og Pensionister overtager Danmark fra den 15. Juni 1920 at regne Forsorgen for saadanne Krigsinvalid og disses efterladte, der i Medfør af Versaillestraktatens Artikel 112 er blevet danske Statsborgere. Samme Forsorg overtager Danmark for de Personer, der i Henhold til Versaillestraktatens Artikel 113 har opteret for Danmark. Alt angaaende denne Forsorg ordnes af den danske Lovgivningsmagt. Fra samme Dato, det vil sige fra 15. Juni 1920, overtager Danmark Forsorgen for de før den Tid pensionerede tyske Rigstjenestemænd og preussiske Statstjenestemænd, herunder medregnet Officerer, og Provinsen Slesvig-Holstens Tjenestemænd, Præster og andre kirkelige Tjenestemænd, Folkeskolelærere og lærerinder, Lærere og Lærerinder ved de offentlige Mellem-skoler og kommunale Skoler samt for Enker og Børn efter de nævnte Kategorier af Tjenestemænd, for alle Personers Vedkom-

mende dog paa Betingelse af, at de paagældende i Medfør af Versaillestraktatens Bestemmelser har erhvervet eller ved Option erhverver dansk Statsborgerret; hvor dette ikke er Tilfældet, paahviler Forsorgen Tyskland. Størrelsen af den disse Pensionister tilkommende Pension afgøres paa Grundlag af de Regler, der var gældende i Tyskland den 1. August 1914. Foruden disse paa den Maade udregnede Pensioner, som vil være at omregne efter Parikurs, udbetales yderligere Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg efter de almindelig gældende danske Regler. Mulige Stridsspørgsmaal, der maatte opstaa paa Grund af Gennemførelsen af de i Overenskomsten indeholdte Grundsætninger, vedrørende Militærrente og Pensioner, der skal udbetales af Danmark, henhører udelukkende under de kompetente Domstoles Afgørelse. Hvad angaar Pensioneringen af de før 15. Juni 1920 pensionsberettigede kommunale Tjenestemænd, fastslaaer Overenskomsten, at denne paahviler vedkommende Kommune uden Hensyn til de paagældende Pensionisters statsborgerlige Forhold, samt at Pensionerne fra 1. April 1922 skal beregnes efter samme Grundsætninger som Statspensionisternes, saa længe de paagældende Nydere har Bopæl i Danmark.

Med disse Ord og idet jeg henviser til min Forelæggelsestale i Folketinget, tillader jeg mig at anbefale Forslaget til dette høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Hauch: Den Grænseflytning, som er en Følge af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Kongeriget, maatte foranledige Aftaler om en hel Række praktiske Spørgsmaal mellem de to Lande. Resultatet af disse Forhandlinger, som den højtærede Udenrigsminister nys ret udførligt har gjort Rede for, foreligger nu for det høje Ting i Form af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Ratifikation af den under 10. April 1922 mellem Danmark og Tyskland undertegnede Traktat angaaende Nordslesvig. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til Beslutning, idet jeg tilføjer, at der sikkert i hele det danske Folk er et enstemmigt Ønske om, at der til enhver Tid maa bestaa et godt og venskabeligt Nabo-forhold mellem Danmark og Tyskland. Idet jeg nu anbefaler Forslaget, udtaler jeg Haabet om, at Ordningen af de mange Forhold, der har fundet deres Afgørelse i den foreliggende Traktat, maa bidrage til at skabe de bedst mulige Vilkaar for et godt Forhold mellem den nationalt set blandede Befolkning paa begge Sider af vor nye Grænse.